

.. . . . Ἀπό τὴν Ποντιακὴ λαογραφία. . . . .

. . . . . Σ Η Μ Α . . . . .

Ο.- Τραγούδια καὶ χοροὶ ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τοῦ Πόντου.-Τὴν ἐμπομπὴ αὐτὴ γράφει ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης. Στὴ λύρα ὁ Γιωργούλης Κουγιουμτζίδης.

. . . . . τό σῆμα σβῆνει. . . . .

Ο.- Θὰ ἀρχίσωμε τό πρόγραμμά μας μέ νοσταλγικὰ δίστιχα ἀπὸ τὴν συλλογὴ Γεωργίου Ζιμπλίδη- Δρέπανο Κοζάνης.

. . . . . Δ Υ Ρ Α . . . . .

Τό τσόλ καὶ τό Χαφίνιοῦν καὶ ντ' ἔμορφον χωρίον
νερὰ τρεχούμενα πολλὰ, ἄς ἔμ' σιμὰ ὀλίγον.

Ὁ συνεργάτης μας σημειώνει μέ ἀκρίβεια τὸν τόπο καταγωγῆς του καὶ τὴν ἡλικία του.- Γεώργιος Ζιμπλίδης, ἐτῶν 68, ἀπὸ τὸ χωριὸ Χαφίνιοῦν ἐνορία Τσαχουράντων, νομὸς Τραπεζοῦντος, ἐπαρχία Ροδοπόλεως. Ἀναφέρει ἐπίσης ἱστορικὰ γεγονότα, πού συνδέονται μέ τὴν ζωὴ του. Ὅλα αὐτὰ ἀποδείχνου τὸν βαθμὸ τῆς νοσταλγίας του γιὰ τὴν ἀλησμόνητη πατρίδα. Σκέπτεται πῶς ἦταν πρῶτα καὶ συγκρίνει τὸν παλιὸ ἑαυτό του μέ τὸν τωρινό.

Ντ' ἄσκιμα χρόνια ἔρθαμε καὶ ντ' ἄνοστος πάλ' εἶμαι
καὶ ντό πολλὰ ἐγέρασα, θαρρεῖς ἐκεῖνος ἢ εἶμαι.

Ο.- Καὶ ὁ καὶμός τῆς ~~ἔστ~~ νοσταλγίας γίνεται τραγούδι.

Καὶ ἡ ζωὴ ἐμάτσε με, νά λέγω τραγωδίας
κι ἂν λεγῶ σε τ' ἀληθινὰ θὰ καίει τ' ἡ καρδιάς σ'.

. . . . . ΔΥΡ-ΤΡΑΓ. . . . .

Ο.- Συνεχίζομε τό πρόγραμμά μας μέ δίστιχα πού μᾶς ἔστειλε ἓνας παλιὸς συνεργάτης τῆς ἐμπομπῆς μας, ὁ στρατιώτης Γιωργούλης Κουσίδης.

. . . . . ΔΥΡ-ΤΡΑΓ. . . . .

Ἐφυγα ἀσὸ σπίτοπο μ', ἔρθα καὶ σὸ στρατόνι
ἐφένα σε μικρόν ἀρνὶν κ' ἐπέμνες μαναχόνι.

Κάθουμαι σκοῦμαι γιὰ τ' ἐσέν, ἀρνὶ μ' ἐγὼ νουνίζω

'κ' ἐπορῶ νά ἐλλέπω σε τὴν κάρδια μ' τυρανίζω.

Σὸ νοῦ μ' ρίζα μ' ἐντῶκανε ὅλα τὰ περασμένα
ἐφένα σε μικρόν ἀρνὶν καὶ ἔρθα ἀδά σά ξένα.

Ἄῆνα κροῦν πουλι μ' σὸ νοῦ μ' καὶ πάντα ἀναστενάζω
καὶ τὰ νύχτας ἀρνόπο μου, ὕπνον ξάῆ κί χορτάζω.

Ο.- Ἀκολουθοῦν διάφοροι σκοποὶ καὶ τραγούδια.

. . . . . ΔΥΡ-ΤΡΑΓ. . . . .

Αὐτό ἦταν τό τέλος τῆς ἐμπομπῆς μας.

. . . . . σῆμα . . . . .

Εἴμαστε κοντά σας κάθε ἐβδομάδα, αὐτὴ τὴν ὥρα. Τὴν ἐμπομπὴ αὐτὴ γράφει ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης.-

